

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היוני

בבא קמא דף י"ז למסקנא

דף י"ז ע"א

א. יְכַבֹּד עֲשׂוּ לוֹ בְּמוֹתוֹ (לחזקיהו, דברי הימים ב' לב לג), מלמד שהושיבו ישיבה על קברו. ו"א שלשה ימים, ו"א שבעה, וי"א שלשים. ו"א שיצאו לפניו שלשים וששה אלף חלוצי כתף (שקרעו בגדיהם עד שנראו כתפיהם), וי"א שהניחו ספר תורה על מטתו ואמרו: "קיים זה מה שכתוב בזה". וגם אנו מוציאים ספר תורה לאיש גדול, אבל אין מניחים אותו על מטתו. וגם אם מניחים אותו, אין אומרים 'קיים'. וי"א שגם אנו אומרים 'קיים', אבל אין אומרים 'לימד' שהוא גדול מקיום המצוות, ולחזקיה אמרוהו.

ב. גדול למוד תורה שמביא לידי מעשה, והמעשה גדול ממנו. והלימוד לאחרים גדול ממעשה.

ג. כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים זוכה לנחלת שני שבטים, שנאמר 'אֲשֶׁרֵיכֶם זִרְעֵי עַל כָּל מַיִם מְשַׁלְּחֵי רֶגֶל הַשּׁוֹר וְהַחֲמוֹר' (יסעיה לב ט), אין זריעה אלא צדקה, ואין מים אלא תורה, וזוכה לכילה כיוסף שנאמר 'בן פורת יוסף בנות צעדה עלי שור', ולנחלת יששכר שנאמר 'יששכר חמור גרם'. וי"א שאויביו נופלים לפניו כיוסף, וזוכה לבניה כיששכר.

פרק ביצד הרגל למסקנא

א. הרגל מועדת לשבר בדרך הלוכה. הבהמה מועדת להלך כדרכה ולשבר בגופה (שהוא תולדה של רגל). היתה מבעטת שהוא שינוי, או

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

שהיו צרורות מנתזין מתחת רגליה ושברה את הכלים, אע"פ שדרכה בכך, משלם חצי נזק.
ב. דרסה על הכלי ושברתו ונפל על כלי ושברו, על הראשון משלם נזק שלם ועל האחרון חצי נזק. התרנגולים מועדים להלך כדרכן ולשבר.

דף י"ז ע"ב

- א. חיה שאכלה והזיקה, משלמת כבהמה.
- ב. בהמה שנכנסה לחצר הניזק, והזיקה בגופה או בשערה דרך הלוכה, באוכף או בשליף שעליה, בפרומביא שבפיה, בזוג שבצוארה, וחמור במשאו משלם נזק שלם.
- ג. התיזה צרורות כדרכה, וכן חזיר שהיה נובר באשפה והתיז צרורות והזיק, וכן תרנגולים שהיו מפריחים ממקום למקום ושיברו ברוח שבכנפיהם, לסומכוס כוחו כגופו ומשלם נזק שלם. וחכמים קיבלו הלכה למשה מסיני, שאינו משלם אלא חצי נזק אע"פ שכוחו כגופו.
- ד. תרנגולים ששיברו כלים בכנפיהם, משלם נזק שלם.
- ה. כל שבזב טמא, שנגע בגופו, או עגלה מושכת בקרון, בנזקין משלם נזק שלם. וכל שבזב טהור, כגון שזרק חפץ, בנזקין משלם חצי נזק.
- ו. דרסה על כלי ולא שברתו, ונתגלגל למקום אחר ונשבר, לרבה הולכים 'בתר מעיקרא', ומשלם נזק שלם. ורבא נסתפק שמא הולכים 'בתר תבר מנא', וכוחו הוא. וכן הזורק כלי מראש הגג, ובא אחר ושברו במקל, לרבה פטור המשברו, כי הולכים 'בתר מעיקרא' ו'מנא תבירא תבר'. ולרבא יש ספק בדבר.

שלום

אומץ יקר!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il